

ἕτερον τοῦ αὐτοῦ πόνημα Πανσπερμία ἐπιγραφόμενον (Allgemeiner litterarischer Anzeiger ἔτ. 1801 σελ. 686). Ὁ Νεόφυτος ἐδίδαξε τὰ Γραμματικά ἐπ' ὀλίγιστον χρόνον καὶ ἐν τῇ Σχολῇ τοῦ Ἄθωνος, τοῦ Εὐγενίου σχολαρχοῦντος, ὡς ὁ αὐτὸς Εὐγένιος γράφων πρὸς τὸν ἱεροδιάκονον Κυπριανὸν λέγει. „Ὁ Κύρ Νεόφυτος, παλαιὸν σοι καὶ ἔωλον τὸ ἄκουσμα, ὅτι ἠθέτησε τὴν ὑπόσχεσίν του· καὶ ἐπιχειρηθεὶς ψυχρῶς ἐν ἀρχῇ τῶν Γραμματικῶν τὴν παράδοσιν, εἰς δύο μῆνας σὺν ἡμίσει προσκορῆς γενόμενος ἀνεχώρησε· καὶ προκρίνει τὸ νὰ λατομῇ εἰς τὸ Καυσοκαλύβιον, ὁμαλίζων τὴν τραχείαν καὶ ἀπόροτον κέλλαν του, παρὰ νὰ κοπιᾷ εἰς τὸ Σχολεῖόν τι κτλ. (Βλ. Ν. Λογάδου Παράλ. Φιλοσοφ. καὶ Χριστιαν. σελ. 83).

σελ. 516. Ἡ ὑπὸ Σεραφεῖμ τοῦ Πισσιδίου εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν μετάφρασις τοῦ Ψαλτηρίου ἐτυπώθη ἐν Βενετία ὑπὸ Ν. Γλυκέως ἐν ἔτει 1782. Ὁ αὐτὸς μετέφρασε καὶ τὸν Νέον Θησαυρόν (Ἀγγιλὰν κιτάπ γιάνε γεγγῆ χασνέ κτλ.) Ἐν Βενετία 1795 παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ. Ἄγνοῦν πότε ἐγένετο ἡ πρώτη ἔκδοσις τῆς ὑπὸ τοῦ Σεραφεῖμ τουρκικῆς μεταφράσεως τοῦ Προσκυνηταρίου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ. Ἡ δευτέρα ἐγένετο ἐν Λειψία τῷ 1758 ἔτει· ἡ τρίτη ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τῷ 1780· ἡ δὲ τετάρτη ἐν Βιέννῃ τῷ 1799 τῇ ἐξῆς ἐπιγραφῇ.

„Προσκυνητᾶριον τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης μεταγλωττισθὲν τουρκιστὶ παρὰ τοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου Ἀγκύρας Κυρίου Σεραφεῖμ τοῦ Πισσιδίου, ὄντος πρότερον ἀρχιμανδρίτου τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Κύκκου, νῦν τέταρτον μετατυπωθὲν ἐπιταγῇ μὲν τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Κυρίου Ἀνθίμου, ἐπιστάσι δὲ τοῦ πανοσιωτάτου Πρωτοσυγγέλου Κυρίου Ἀνδρέου. Κουτλουσερριφ ἄζημ μουπαρεκ Χριστὸς εφεντιμιζην μεβλουτ ὄλουμ αγιακ παστιγη γεριν ζιαρετναμεση. Παρὰ τῷ Φράντζ Ἀντωνίφ Σχρέμβλ. ἐν Βιέννῃ 1799“. Ἑλληνιστὶ